

ДИНАМІЧНІ ПРОЦЕСИ У СКЛАДІ ГЕРМАНІЗМІВ УКРАЇНСЬКИХ ГОВІРОК ЗАКАРПАТТЯ

О. М. ГВОЗДЯК, кандидат педагогічних наук, доцент,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
E-mail: hvozdyak@ukr.net

Анотація. Мова завжди дуже чутливо реагує на зміни в житті народу, а це призводить до певних зрушень у її лексичному складі. Хоча проблема міжмових контактів та інтеграції мов має на сьогодні солідне наукове підґрунтя, однак залишається актуальною й досі. У цій царині ще існує чимало наукових проблем, детальне вивчення яких дасть змогу пролити світло на питання збагачення словникового складу шляхом запозичень. Стаття є продовженням досліджень автора з проблем німецько-українських міжмових контактів на Закарпатті. Наявність німецьких запозичень в українських говірках Закарпаття зумовлена насамперед заселенням краю німецькими колоністами (перша хвиля німецької колонізації тривала у XII–XIII ст., а друга – впродовж XVIII-го до середини XIX ст.).

Дослідження українсько-німецьких мовних контактів на Закарпатті дає підстави констатувати різноплановість запозичень із мови-джерела. У статті простежено динаміку німецьких запозичень у складі українських говірок Закарпаття на фонетичному, граматичному та семантичному рівнях. Розглянуто шляхи проникнення німецьких запозичень в українські говірки Закарпаття та їх типи. Відзначено, що в чужому мовному середовищі німецькі лексичні запозичення, як правило, асимілювалися і частково уподібнилися до фонетичних, морфологічних моделей мови-позичальника. На конкретних прикладах проілюстровано семантичні зміни німецьких запозичень в українських говірках Закарпаття.

Ключові слова: німецькі запозичення, германізми, Закарпаття, українські говірки, динаміка, адаптація, фонетичний, граматичний, семантичний рівні

Актуальність. Відомо, що більшість мов має змішаний характер з огляду на міжмовні контакти, які відбуваються як на рівні літературних мов, так і на рівні

діалектів. Хоча проблема міжмовних контактів та інтеграції мов має на сьогодні солідне наукове підґрунтя, однак залишається актуальною й досі.

Аналіз останніх джерел та публікацій. Різні аспекти мовних контактів ґрунтовно досліджували У. Вайнрайх [1], Ю. Жлуктенко [6], С. Семчинський [12], М. Кочерган [8] та ін. Поглиблена увага до цієї проблеми пояснюється тим, що мова завжди дуже чутливо реагує на зміни в житті народу, а це призводить до певних зрушень у її лексичному складі.

Однак у цій царині ще існує чимало наукових проблем, детальне вивчення яких дасть змогу пролити світло на питання збагачення словникового складу шляхом запозичень.

Германізми в українській мові мають досить давну історію. Вплив німецької мови на різні українські говори вивчали Д. Костюк [7], М. Кочерган [8], В. Лопушанський і Т. Пиц [9], Н. Нечаєва [10] та ін.

Вагомий внесок у вивчення розвитку та функціонування німецьких говірок Закарпаття в умовах іншомовного оточення зробили вчені Ужгородського національного університету Л. Владимир, С. Штефуровський, Й. Шрамл, М. Шін, Г. Меліка, М. Медвідь, Е. Стародимова, Ф. Куля, І. Чолос, Л. Шмідзен та ін., які провели глибокий аналіз історії та сучасного стану німецьких говірок Закарпаття.

Стаття є продовженням досліджень автора з проблем німецько-українських міжмовних контактів на Закарпатті [2, 3, 4, 13, 14, 15].

Мета цієї розвідки – простежити динаміку німецьких запозичень у складі українських говірок Закарпаття на фонетичному, граматичному та семантичному рівнях.

Методи. Під час аналізу матеріалу здійснювався комплексний підхід, що виявляється в застосуванні різних методів залежно від конкретних аспектів дослідження. За допомогою дескриптивного методу здійснено класифікацію німецьких запозичень. Дослідження семантичної структури запозичених лексем базується на методиці компонентного аналізу. Поглибив характеристику досліджуваної лексики також порівняльний метод. Підґрунтям для застосування названих дослідницьких методів послужили прийоми описового методу – спостереження, систематизації й узагальнення матеріалу.

Результати. Як відомо, на Україні німці проживають, окрім Донецької, Дніпропетровської, Одеської областей та Криму, і на Закарпатті. Перші німецькі поселення з'явилися тут у XII–XIII ст. Від німецьких колоністів тих часів залишилися сліди у топонімах та антропонімах українського й угорського автохтонного населення краю.

Німці, які дотепер зберегли свою мову, звичаї, традиції, з'явилися на території Закарпаття у XVIII–XIX ст. Колонізація здійснювалася різними шляхами. На подарованій графському дому Шенборнів території Мукачівсько-Чинадіївської домінії, що належала Ференцу Ракоці II, оселилися вихідці зі східної Франконії, південної Богемії, південної Баварії та Швабії. У верхів'ях ріки Тересви поселилися вихідці з верхньої Австрії [14, с. 405]. Німці зі східної Галичини, Угорщини утворили невеликі німецькомовні поселення в Ужгороді, Мукачеві, Рахові, Т.-Бистрій, Т-Реметі, Перечині, Кобилецькій Поляні та ін.

Після переселення на Закарпаття німці жили спочатку замкнуто, залишаючись більше століття одномовними, і тільки опосередковано контактували з місцевим українським та угорським населенням. В основному німецькі колоністи мали контакти з іншими етносами через торгівлю. По селах, з огляду на обмежені релігійні, етнокультурні й господарські контакти, майже не укладалися міжетнічні шлюби, за винятком тих місць, де німецьке населення вже через 3-4 покоління

асимілювалося з навколоишнім міським населенням і помітно не відрізнялося від нього своїм культурним розвитком.

Інтенсивнішими були контакти між чоловіками різних етносів, які працювали на графських заводах і фабриках, у солекопальнях, на лісорозробках тощо. Спільна служба в австро-угорській армії також сприяла контактуванню між чоловічим різноетнічним населенням. Із появою механічного транспорту, зокрема залізниці, коло самоізоляції етнічних груп поступово розмикалося. Значних змін у міжетнічних стосунках зазнає населення краю після приєднання Закарпаття (тоді Підкарпатської Русі) до Чехословацької республіки. На цей період припадає поява й розвиток багатомовності не лише в містах, але й у сільській місцевості, серед усіх етносів і соціальних прошарків, зокрема й серед німецького населення. Таким чином, у період Чехословацької республіки на Закарпатті коло самоізоляції народів зовсім розімкнулося. Настав інтенсивний процес міжетнічних взаємин.

Контактуючи, українці запозичували разом з реаліями культури, побуту й назви цих реалій, тобто іншомовні слова. У рамках цієї розвідки аналізуємо лише взаємодію українських говірок Закарпаття з німецькою мовою. До уваги не беремо запозичення з інших уживаних у Закарпатті говірок (угорських, словацьких, румунських тощо).

Дослідження українсько-німецьких мовних контактів на Закарпатті дає підстави констатувати різноплановість запозичень із мови-джерела. Німецькі запозичення, які Н. Головчак відносить до «діалектних українізмів» [5, с. 16], – це лексеми, що позначають назви предметів побуту; сільського господарства; ремісництва; будівництва; одягу, взуття, аксесуарів; кулінарії; торгівлі, грошей, міри; характеристики людей за своїстvом, внутрішніми якостями; назви флори і фауни; військової справи; суспільно-політичних понять; ознак і дій.

Більшість германізмів проникли в українські закарпатські говірки усним шляхом унаслідок щоденних, безпосередніх мовних контактів місцевого українського населення краю з німцями, угорцями, словаками та іншими етносами. Тому виділяємо два типи запозичень: прямі та опосередковані.

До перших належать запозичення, які потрапили в українські говірки Закарпаття як результат безпосередніх мовних зв'язків українців із німецькими колоністами. Це переважно побутова, сільськогосподарська та будівельна лексика. Наприклад: *шнурóк* 'шнур, шнурок' (*Schnur*); *штрéка* 'залізниця' (*Strecke*); *máшка* 'сумка, портфель' (*Tasche*); *гак* 'крючок, гак' (*Haken*); *шуфляда* 'шухляда' (*Schublade*); *бíглязъ* 'праска' (*Bügeleisen*); *фіргáнг(к)и* ' занавіски' (*Vorhang*); *áнzug(к)* 'костюм' (*Anzug*); *штрíмфлі* 'носки' (*Strümpfe*); *фрýшитик* 'сніданок' (*Frühstück*); *шанц* 'окоп, земельне укріплення', 'кувет' (*Schanze*); *шýтер* 'щебінь' (*Schotter*); *rípli* 'середні горизонтальні поперечки між стовпами дерев'яного зрубу будинку' (*Riegel*) тощо.

Прямі запозичення з німецької мови в українських говірках досліджуваної території пов'язані переважно зі службою чоловіків у австрійській армії. Наприклад: *ўрлап* 'відпустка' (*Urlaub*), *флінта* 'рушниця' (*Flinte*), *фéрдебунги* (арх.) 'маневри' (*Feldübungen*).

Більшість німецьких запозичень потрапила в українські говірки Закарпаття через посередництво угорської мови і належить до другого типу запозичень. Наприклад: *прýзлі* 'сухари' (*Brösel*, угор. *prézli*); *бáлта* 'сокира' (*Beil*, угор. *balta*); *кóргáз* 'лікарня' (*Kurhaus*, угор. *Korház*); *гертика* 'лихорадка' (*Hektik*, угор. *hektika*); *крумплі* 'картопля' (*Grundbeeren*, угор. *krumpli*); *бúкса* 'блішанка, карнавка (для збирання грошей)' (*Büchse*, угор. *buxha*); *параді(ú)чкý* 'помідори' (*Paradiespfel*, угор. *paradicsom*); *тáнір* 'тарілка' (*Teller*, угор. *tányer*); *фáнки* 'пончик'

(*Pfannkuchen*, угор. *fank*); *träger* 'носильщик' (*Träger*, угор. *tróger*); *shóvgor* 'дівер, швагер' (*Schwager*, угор. *sougor*); *госундрáгу* 'підтяжки' (*Hosenträger*, угор. *hozentragen*); *шóвдарь* 'окіст, шинка' (*Schinken*, угор. *soudar*) тощо.

Частина німецьких запозичень проникла в українські говірки Закарпаття через чеську та словацьку мови: *швáблик* 'сірник' (*Schwefelhölzer*, слов. *švablik*); *дý(i)ля* 'підлога' (*Diele*, слов. *dyla*); *кнéдлики* 'хлібець зі звареного на парі викислого тіста, який використовується для приготування другої страви' (*Knödel*, чес. *knedlik(y)*) та ін.

У чужомовному середовищі німецькі лексичні запозичення пройшли трирівневу динаміку (адаптацію): 1) фонетичну, 2) морфологічну і 3) семантичну.

Фонетичний процес адаптації відбувається шляхом фонетичної субституції – заміни невластивих українським говіркам Закарпаття звуків німецької мови подібними звуками української мови / говірки: укр. гов. *фришику(o)вáти* – нім. *frühstück* 'снідати'; укр. гов. *bíгльовáти* – нім. *bügeln* 'прасувати'; укр. гов. *вінчу(o)вáти* – нім. *wünschen* 'бажати'; збереження глухості дзвінких приголосних у кінці слова: *ферти(u)к* тощо.

Переважна більшість германізмів українських говірок Закарпаття – іменники: *шанц* 'окоп, земельне укріплення', 'кювет' (*Schanze*), *áнциг(к)* 'костюм' (*Anzug*), *шуфляда* 'шухляда' (*Schublade*), *штрíмфлі* 'носки' (*Strümpfe*), *бíглязь* 'праска' (*Bügeleisen*), *фрýшитик* 'сніданок' (*Frühstück*), *фіргáнг(к)и* ' занавіски' (*Vorhang*), *шлáер* 'фата' (*Schleier*), *цáйгер* 'стрілка' (*Zeiger*), *шурц* 'фартух' (*Schurz*), *шýтер* 'щебінь' (*Schotter*), *шíфер* 'шифер' (*Schifer*), *штрéка* 'залізниця' (*Strecke*), *máшка* 'сумка, портфель' (*Tasche*), *шпайз* 'комора' (*Speisekammer*), *фрáйир* 'наречений' (*Freier*) тощо.

У чужому мовному середовищі німецькі лексичні запозичення, як правило, асимілювалися і частково уподібнилися до морфологічних моделей відповідної частини мови.

Зокрема, деякі німецькі запозичені іменники чоловічого та середнього роду отримали в українських закарпатських говірках жіночий рід: *бáлта* 'сокира' (*das Beil*), *гýмка* 'гумка' (*der Gummi*), *мáнтля* 'пальто' (*der Mantel*), *рýла* 'труба' (*das Rohr*), *шýпа* 'сарай, навіс' (*der Schuppen*) тощо.

Запозичені з німецької мови іменники (переважно жіночого роду) отримали в українських закарпатських говірках флексії (окрім й суфікс -к-) жіночого роду -а: *кáнта* 'глечик, кухоль' (*die Kanne*), *фáрба* 'фарба' (*die Farbe*), *лáмпа* 'лампа' (*die Lampe*), *бýдка* 'будка' (*die Bude*), *máшка* 'сумка' (*die Tasche*), *штрéка* 'залізниця' (*die Strecke*), *шáлка* 'чаша' (*die Schale*), *мýтерка* 'тайка' (*die Mutter*), *шпúлька* 'котушка' (*die Spule*), *бálка* 'балка, брус' (*der Balken*) тощо.

Значна частина запозичених іменників чоловічого і середнього (рідше жіночого) роду отримала в місцевих українських закарпатських говірках суфікси -ик, -ок: *гóблик* 'струганок' (*der Hobel*), *гóкерлик* 'табурет' (*der Hocker*), *фýрик* 'візок' (*das Fuhrwerk*), *пýензлик* 'пензлик' (*der Pinsel*), *шинурóк* 'шнур' (*die Schnur*), *гáнок* 'коридор' (*der Gang*) тощо.

Іменники з кінцевим приголосним основи оформленіся за чоловічим родом: *áнциг(к)* 'костюм' (*der Anzug*), *кáфель* 'кахля' (*die Kachel*), *куфер* 'чемодан' (*der Koffer*), *цáйгер* 'стрілка годинника' (*der Zeiger*), *вінкель* 'косинець, кутомір' (*der Winkel*), *цуг(к)* 'протяг' (*der Zug*) тощо.

На другому місці за кількістю запозичень із німецької мови – дієслова: *ráйбати* 'прати' (*reiben*), *луфтováти* 'провітрювати' (*lüften*), *гратульовáти* 'вітати' (*gratulieren*), *вартовáти* 'чекати' (*warten*), *шпацíровáти* 'гуляти' (*spazieren*), *вінчовáти* 'бажати к-н. що-небудь' (*wünschen*), *мелдовáти*

'повідомляти' (н. *melden*), *шпу(о)ровáти* 'заощаджувати' (н. *sparen*), *раховáти* 'рахувати' (*rechnen*), *штимовáти* 'пасувати, підходить' (*stimmen*), *фрýштиковати* 'снідати' (*frühstück*), *гобльовáти* 'стругати' (*hobeln*) тощо.

Вагоме місце серед германізмів у закарпатських говірках посідають дієслова, які виражають конкретні дії, безпосередньо пов'язані з побутовою сферою діяльності людини: *луфт(у)овáти* 'провітрювати' (*lüften*), *гайц(у)овáти* 'топити, опалювати' (*heizen*), *пуц(у)овáти* 'чистити' (*putzen*), *ráйбати* 'прати' (*reiben*) тощо.

Запозичені дієслова отримали закінчення початкової форми українських дієслів *-ти* (пуцувати (*putzen*), вінчовати (*wünschen*), бігльовати (*bügeln*)) та відмінюються за типовими правилами української граматики (вінчую, вінчуєш, вінчує, вінчуєте, вінчуєте).

Крім того, всі запозичені дієслова стали твірною базою для продуктивних префіксальних, префіксально-суфіксальних, постфіксальних та ін. похідних утворень. Наприклад: *випуц(у)овати*, *випуц(у)оватися*, *нагайц(у)овати*, *пролуфт(у)оватися*, *замелд(у)овати*, *замелд(у)оватися* тощо.

Серед німецьких лексичних запозичень прикметники та прислівники трапляються досить рідко, наприклад: *файнний* 'гарний, добрий' (*fein*), *фест* 'міцний' (*fest*), *шіковний* 'спритний' (*geschickt*), *фрішний* 'свіжий' (*frisch*); *ганц* 'цілком, цілковито' (*ganz*); *фертік* 'готовий' (*fertig*); *фурт* 'невпинно, безперервно' (*fortwährend*).

Німецькі запозичені прикметники отримали в українських закарпатських говірках суфікси *-ий(-ый)*, *-а*, *-ое* (в окремих говірках зрідка *-е*, *-ой*). Наприклад: *файнний*, *файна*, *файноє* 'добрий, гарний' (*fein*); *куртий*, *курта*, *куртоє*, *курте*, *куртой* 'короткий' (*kurz*), *шіковний*, *шіковна*, *шіковноє* 'вправний, спритний' (*geschickt*) тощо.

Іменники та прикметники з німецьким етимоном відмінюються за парадигмою української мови (шалка, шалки, шалці, шалки, шалков, на шалці; файнний, файнного, файному, файним; файнний – файніший, найфайніший або май файнний, май файнний).

Розрізняють моносемічні та полісемічні запозичення. Під моносемічними запозиченнями розуміємо запозичені лексеми, які в німецькій мові мають тільки одне значення. Залежно від того, які відтінки значення або розширення значення ці запозичення отримали в українських закарпатських говірках, виділяємо такі підгрупи:

1. Запозичення, які повністю зберегли в українських закарпатських говірках своє первинне значення без зміщень у понятійному змісті. Сюди належить переважно термінологічна лексика та чимало слів побутової тематики: *васерва́га* 'ватерпас' (*Wasserwaage*), *цантімéйтер* 'сантиметр' (*Zentimeter*), *ráшпіль* 'рашпіль' (*Raspel*), *мýтерка* 'гайка' (*Mutter*), *гóблік* 'рубанок' (*Hobel*), *дрáйфус* 'триніжка' (*Dreifuß*), *бормашина* 'бормашіна' (*Bohrmaschine*), *фрезá* 'фреза' (*Friesen*), *бротвáнка* 'сковорода' (*Bratpfanne*), *шпайз* 'комора' (*Speisekammer*) тощо.

2. Деякі запозичення з німецьким етимоном в українських говірках Закарпаття зазнали семантичних змін. Виділяємо три типи відношень запозиченого слова зі словом-етимоном:

1) моносемантизація запозиченого слова: нім. *Zug* у мові-джерелі має такі значення: 1. рух, перехід, переліт (*птахів*); 2. процесія, колона, взвод; 3. ключ (*птахів*), косяк (*риб*); 4. потяг; 5. струмінь (*повітря*), протяг; 6. ковток; 7. вдих,

затяжка; 8. риса (*характеру, обличчя*); 9. схильність, потяг. В українській говірки Закарпаття це слово увійшло з одним значенням – *протяг*;

2) нова конотація (стилістичне забарвлення): нім. *Freier* ‘наречений’ – укр. гов. *фрáйир* (*фраєр*) ‘коханець’, ‘зарозуміла людина’;

3) стилістична зміна: нім. *handeln* ‘торгувати’, ‘діяти’ – укр. гов. *гандльовáти* ‘займатися спекуляцією’.

3. Запозичення з узагальнюючим значенням, у яких обсяг значення в українській закарпатській говірці ширший, ніж у мові-оригіналі: лумп “негідник, гульвіса” (*Lump*). У досліджуваних говірках це слово отримало додаткові значення: ‘алкоголік’; ‘недалека, несерйозна, легковажна людина’; *шпіцлик* ‘шпиг, провокатор’ (*Spitze*). В українських говірках Закарпаття цим словом називають низькорослу людину, а також учня, який доносить учителеві.

У цій групі запозичень не йдеться про різницю між значеннями, оскільки нове значення не розвинулося стосовно основного. Відмінність полягає тільки у сфері вживання.

Проведений аналіз німецьких лексичних запозичень дозволяє констатувати, що семантика запозичених слів дуже часто не збігається з семантикою їх етимонів у мові-джерелі. Ми зафіксували такі випадки:

1. Лексема, запозичена тільки в одному або кількох значеннях, при її широкій полісемії у німецькій мові: *гешéфт* ‘1. справа, заняття, діяльність, бізнес; 2. уода; торговельна операція; 3. фірма, підприємство, магазин’ (н. *Geschäft*). В українських закарпатських говірках запозичення *гешефт* зафіксовано тільки у першому значенні. З семи значень, властивих німецькому *Karte*, українські говірки Закарпаття перейняли тільки два: 1. географічна карта; 2. карта (гральна).

2. Запозичена лексема розширила свою семантику, розвинувши нові значення, які відсутні в мові-джерелі: *шпіндель* ‘1. веретено; 2. техн. шпіндель’ (*Spindel*). У досліджуваних говірках зафіксовано додаткове (переносне) значення для позначення малого верткого хлопчика;

Розширення семантики характерне і для лексеми *шáйта* ‘поліно’ (*Scheit*). Зокрема, в закарпатських говірках ця лексема означає також незgrabну людину.

3. Запозичена лексема вживається у значенні, якого немає у мові-джерелі: *шпíц* ‘лезо, кінець, шпиль’ (*Spitze*) ‘підківка на передній частині підошви взуття’ (у марамороських говірках).

Зауважимо, що семантика багатозначних німецьких лексичних запозичень характеризується на досліджуваній території неоднаковими ареалами поширення. Частина проаналізованих лексем побутує тільки в населених пунктах, населення яких безпосередньо контактує з німцями Закарпаття. Так, наприклад, німецьке запозичення *фрішний* (*frisch*) у мові-джерелі має шість значень, а в українських закарпатських говірках – чотири: 1. свіжий, незіпсований; 2. свіжий, чистий; 3. здоровий, свіжий; 4. свіжий, прохолодний. Усі чотири запозичені значення поширені на території Мукачівщини, а тільки четверте – на всій території.

Результати нашого аналізу засвідчують, що населення краю використовує частину німецьких запозичень як лексичні дублети до українських слів. Наприклад: *шалата/салат* (*Salate*), *тinta/чорнило* (*Tinte*), *анцуг(к)/костюм* (*Anzug*), *фриштик/сніданок* (*Frühstück*), *шлаєр/фата* (*Schleier*), *куффер/чемодан* (*Koffer*), *вінчовати/бажати* (*wünschen*), *луфтovати/провітрювати* (*lüften*) тощо.

Що стосується сучасного процесу запозичень із німецької говірки в українську, спостерігаємо припинення впливу німецької мови на українські говірки Закарпаття. Багато тих німецьких запозичень, які раніше вживалися людьми

різних вікових категорій, архаїзувалися (бáмбет «дерев'яний розсувний тапчан», рúслики «маринована сардина», потáш «питна сода») або замінені українськими чи запозиченими словами. Напр., бíглязь → утюг, áңцуг(к) → костюм, блóвдарь → духовка, шлáер → фата, кўфер → чемодан, шпайз → комора, штрíмфлі → носки, бўда → туалет, цáйгер → стрілка, дéкунок → окоп, штрéк(а) → залізниця [4, с. 106; 11, с. 167–168]. Нині значну частину німецьких лексичних запозичень вживає переважно старше покоління, рідше – середньовікова генерація і майже не вживає молодь.

Висновки і перспективи. Отже, дослідження німецьких запозичень в інтеретнічному просторі Закарпаття становить особливий інтерес науковців. Запозичені лексеми зазнають асимілятивних змін, прилаштувавшись до мови-реципієнта, та стають таким чином органічним складником нової мовної системи.

Перспективи подальших розвідок убачаємо в детальному дослідженні часового нашарування німецьких запозичень в українській говірці Закарпаття та їх уживаність різними віковими категоріями мовців.

Список використаних джерел

1. Вайнрайх, У. Языковые контакты. Состояние и проблемы исследования [Текст] / У. Вайнрайх. – К., 1979. – 261 с.
2. Гвоздяк, О. М. Запозичення лексики німецького походження в українській говірці Ужгородщини [Текст] / О. М. Гвоздяк, Г. І. Меліка // Проблеми романо-германської філології : зб. наук. пр. – 1998. – С. 33–38.
3. Гвоздяк, О. М. Фонетичні та морфологічні особливості німецьких запозичень в українських говірках Закарпаття [Текст] / О. М. Гвоздяк // Проблеми романо-германської філології : Матеріали міжнародної наукової конференції „Міжмовні та міжлітературні контакти : теорія і практика”. – Ужгород : Закарпаття, 2000. – С. 88–92.
4. Гвоздяк, О. М. Шляхи засвоєння німецької побутової лексики в українських говірках Закарпаття [Текст] / О. М. Гвоздяк // Гуманітарний вісник. Серія : Іноземна філологія : Всеукр. зб. наук. пр. – Черкаси : ЧІТІ, 2001. – Число п'яте. – С. 105-108.
5. Головчак, Н. Про інтерлінгвальні контакти в умовах мультинаціонального Закарпаття [Текст] / Наталія Головчак // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2013. – С. 15–19.
6. Жлуктенко, Ю. О. Мовні контакти [Текст] / Ю. О. Жлуктенко. – К., 1966. – 232 с.
7. Костюк, Д. В. Германізми в діалектній лексиці української мови (на матеріалі села Чернятин Городенківського району Івано-Франківської області) [Текст] / Д. В. Костюк // Іноземна філологія, 1971. – Вип. 23. – С. 65–68.
8. Кочерган, М. П. Загальне мовознавство: підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих закладів освіти [Текст] / М. П. Кочерган. – К., 1999. – 288 с.
9. Лопушанський, В. М. Німецькомовні лексичні запозичення у південно-західних говорах України [Текст] / В. М. Лопушанський, Т. Б. Пиц. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Дрогобич : Просвіт, 2011. – 124 с.
10. Нечаєва, Н. Запозичення з німецької мови в буковинських говірках [Текст] / Н. Нечаєва // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Серія „Філологічні науки. Мовознавство”. – 2014. – № 2. – С. 98–102.

11. Пискач, О. Архаїзація лексики в сучасній закарпатській говірці [Текст] / Ольга Пискач // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства : Збірник наукових праць. – Ужгород, 2008. – Вип. 11. – С. 165–168.
12. Семчинський, С. В. Загальне мовознавство [Текст] / С. В. Семчинський. – К. : Вища школа, 1988. – 328 с.
13. Харченко, С. В. Українська діалектологія: Завдання для самостійної роботи студентів філологічного факультету (спеціальність «Українська мова») [Текст] / С. В. Харченко, Т. О. Слободинська. – Вінниця: [б. в.], 1995. – 36 с.
14. Шухардт, Г. Избранные статьи по языкоznанию [Текст] / Г. Шухардт. – М.: Наука, 1950. – 205 с.
15. Hvozdyak, O. (1999). Deutsches Lehngut in den ukrainischen Mundarten Transkarpatiens [Текст] / O. Hvozdyak // Interethnische Beziehungen im rumänisch-ungarisch-ukrainischen Kontakttraum vom 18. Jahrhundert bis zur Gegenwart. – Editura Muzeului Sătmărean, S. 404–420.

References

1. Vainraih, U. (1979). Iazykovye kontakty. Sostojanie i problemy issledovaniia [Language contacts. The state and problems of their investigation.]. K., 261 p.
2. Hvozdiak, O. M., Melika G. I. (1998). Zapozychennia leksyky nimezkoho pohodzhennia v ukrainskih hovorah Uzhhorodshchyny [Loan words of the German origin in the Ukrainian dialect of Uzhhorod region] // Problemy romano-hermanskoj filologii : zb. nauk. pr., p. 33–38.
3. Hvozdiak, O. M. (2000). Fonetychni ta morfolohichni osoblyvosti nimezkyh zapozychenj v ukrainskyh hovorah Zakarpattia [Phonetic and morphological peculiarities of German borrowings in Ukrainian dialects of Transcarpathia] // Materialy mizhnarodnoi naukovoї konferencii „Mizhmovni ta mizhliteraturni kontakty: teoria i praktyka. Uzhhorod, p. 88–92.
4. Hvozdiak, O. M. (2001). Shliahy zasvojennia nimeckoi pobutovoi leksyky v ukrainskyh hovirkah Zakarpattia [Ways of acquiring German everyday vocabulary in Ukrainian dialects of Transcarpathia] // Humanitarnyi visnyk. Seria: Inozemna filoloohia: Vseukr. zb. nauk. pr. Cherkasy: CHITI. – Chislo piate, p. 105–108.
5. Holovchak, N. (2013). Pro interlinhvalni kontakty v umovah multynationalnoho Zakarpattia [On interlingual contacts in multinational Transcarpathian region] // Naukovi visnyk Shidnoevropeiskoho nazionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainskoi, p. 15–19.
6. Zhuktenko, Iu. Movni kontakty. [Language contacts] K., 232 p.
7. Kostiuk, D. V. (1971). Hermanizmy v dialektnii leksytsi ukrainskoi movy (na materiali sela Cherniatyn Horodenkivskoho raionu Ivano-Frankivskoi oblasti [German loan words in the dialect vocabulary of the Ukrainian language (on the material of the village of Cherniatyn Horodenkivs'kyi rayon Ivano-Frankivsk region)] // Inozemna filoloohia. Vyp. 23, p. 65–68.
8. Kocherhan, M. P. (1999). Zahalne movoznavstvo: pidruchnyk dla studentiv filolohichnykh spetsialnostei vyshchyyh zakladiv osvity [General linguistics: manual for higher education philology students]. K., 288 p.
9. Lopushanskyi V. M., Pyts T. B. (2011). Nimetskomovni leksychni zapozychennia u pivdenno-zahidnyh hovorah Ukrayny [German lexical borrowings in the south-western dialects (patois) of Ukraine]. Drohobych: Posvit, 124 p.
10. Nechaeva N. (2014). Zapozychennia z nimetskoi movy v bukovynskyh hovirkah [German borrowings in Bukovyna dialects (patois)] // Naukovi visnyk

Shidnoevropeiskoho natsionalnoho universitetu imeni Lesi Ukrainski. Setia „Filolohichni nauky. Movoznavstvo“, № 2, p. 98–102.

11. Pyskach, O. (2008). Arhaizatsia leksyky v suchasnii zakarpatskii hovirtsi [Vocabulary archaization in the modern Transcarpathian patois (vernacular)] // Suchasni problemy movoznavstva ta literaturoznavstva: Zbirnyk naukovyh pratsj. Uzhhorod, Vyp. 11, p. 165–167.

12. Semchynskyi, S. V. (1988). Zahalne movoznavstvo [General linguistics]. K., 328 p.

13. Kharchenko, S. V. (1995) Ukrainska dialektolohiia: Zavdannia dlia samostiinoi roboty studentiv filolohichnogo fakultetu (spetsialnist «Ukrainska mova») [Ukrainian dialectology: Tasks for students' self-study of the Faculty of Philology (specialty "the Ukrainian language")]. – Vinnytsia: [b. v.], 36.

14. Shuhardt, H. (1950). Izbrannye statii po iazykoznaniiu [Selected articles on linguistics]. M., 205 p.

15. Hvozdyak, O. Deutsches Lehngut in den ukrainischen Mundarten Transkarpatiens (1999) / O. Hvozdyak // Interethnische Beziehungen im rumänisch-ungarisch-ukrainischen Kontaktraum vom 18. Jahrhundert bis zur Gegenwart. – Editura Muzeului Sătmărean, p. 404–420.

ДИНАМИЧЕСКИЕ ПРОЦЕССЫ В СОСТАВЕ ГЕРМАНИЗМОВ УКРАИНСКИХ ГОВОРОВ ЗАКАРПАТЬЯ

О. М. Гвоздяк

Аннотация. Язык всегда очень четко реагирует на изменения в жизни народа, а это приводит к определенным изменениям в его лексическом составе. Хотя проблема межъязыковых контактов и интеграции языков имеет на сегодняшний день солидное научное основание, однако и дальше остается актуальной. В этой области еще существует немало научных проблем, детальное изучение которых даст возможность пролить свет на вопросы обогащения словарного состава путем заимствований. Статья является продолжением исследований автора, посвященных проблемам немецко-украинских межъязыковых контактов на Закарпатье. Наличие немецких заимствований в украинских говорах Закарпатья обусловлено прежде всего заселением края немецкими колонистами (первая волна немецкой колонизации – XII–XIII ст., вторая – XVIII – середина XIX ст.).

Исследование украинско-немецких языковых контактов на Закарпатье дает основание констатировать разноплановость заимствований из языка-источника. В данной статье прослежено динамику немецких заимствований в составе украинских говоров Закарпатья на фонетическом, грамматическом и семантическом уровнях. Рассмотрено пути проникновений немецких заимствований в украинские говоры Закарпатья и их типы. Отмечается, что в чужой иностранной среде немецкие лексические заимствования, как правило, ассимилируются и частично уподобляются фонетическим, морфологическим моделям заимствующего языка. На конкретных примерах проиллюстрировано семантические изменения немецких заимствований в украинских говорах Закарпатья.

Ключевые слова: немецкие заимствования, германизмы, Закарпатье, украинские говоры, динамика, адаптация, фонетический, грамматический, семантический уровни

DYNAMIC PROCESSES IN THE CONTEXT OF GERMAN BORROWINGS IN THE UKRAINIAN DIALECTS OF TRANSCARPATHIA

O. M. Hvozdyak

Abstract. It is known that most languages have a mixed character as the result of interlingual contacts. Such contacts may occur both on the level of literary languages and dialects. Although the problem of language integration, interlingual contacts and interaction of languages is scientifically substantiated at present, it is still topical.

Various aspects of language contacts were thoroughly investigated by U. Weinreigh, J. Zhluktenko, S. Semchynsky, M. Kocherhan, D. Sheludjko and others. Such attention to this problem can be accounted for by the fact that the language has always been very susceptible to the changes in the life of people and this leads to certain changes in the vocabulary. There are a lot of scientific problems in this field, the detailed investigation of which will enable us to throw light on solving the questions of enriching the vocabulary with the help of borrowings.

The process of borrowing from German to the Ukrainian literary language and dialects has a rather long history. The influence of German on different Ukrainian dialects was investigated by O. Rot, D. Kostyuk, M. Kocherhan, V. Lopushansky, T. Pyts, N. Nechajeva etc.

A considerable contribution to the studies of the development and functioning of the Transcarpathian German dialects in the foreign language environment was made by Uzhhorod national university scholars L. Vladymyr, S. Shtefurovsky, J. Shraml, M. Shin, G. Melika, M. Medvidy, E. Starodymova, F. Kulya, I. Cholos, L. Shmidzen and others. They analysed the history and modern state of the German dialects of Transcarpathian region.

The author of the given article continues investigating the problems of German-Ukrainian interlingual contacts in our region.

The aim of the article is to analyse German loan-words introduced into the Ukrainian dialects of Transcarpathia.

In the process of the investigation different methods were used, such as: general scientific, individual, the method of analysis, synthesis, descriptive and comparative-historical ones.

Ukrainian Germans live in dense communities on the territory of the Transcarpathian region. The first German settlements appeared in the xii-xiii centuries. German colonists of those times left traces in toponyms and antroponyms of the Ukrainian and Hungarian autochthonous population of the region. The Germans who have kept their language, customs and traditions until now, settled on this territory in the 18-19th centuries.

Most German words penetrated into Ukrainian dialects of Transcarpathia by word of mouth as a result of everyday direct language contacts of the local Ukrainian population of the region with Germans, Hungarians, Slovaks and others. That is why we can distinguish two types of borrowings: direct and through the mediator language.

The first group includes those loan-words which got into Ukrainian dialects due to direct language contacts of Ukrainians with German colonists. They predominantly consist of the objects of everyday life, clothing, agricultural and building vocabulary. For example: shnurok 'a lace' (Schnur), shtreka 'railway' (Strecke), tashka 'a bag' (Tasche), shuflyada 'a drawer' (Schublade), biglyaz 'an iron' (Bügeleisen), firhangy 'curtains' (Vorhang), antsug 'a suit' (Anzug), fryshtyck 'breakfast' (Frühstück), shuter 'broken stone' (Schotter) etc.

Direct borrowings from German to Ukrainian dialects of the investigated region are connected with the army service in Austria: urlap 'a holiday' (Urlaub), flinta 'a gun' (Flinte), ferdebungy 'manoeuvres' (Feldübungen).

The majority of German borrowings got into Ukrainian dialects through the mediator language i.e. Hungarian. For example: pryzli 'dried bread' (Brösel, hung. prezli); balta 'an axe' (Beil, hung. balta); korhaz 'hospital' (Kurhaus, hung. korház); krumpli 'potatoes'

(Grungeeren, hung. krumpli); paradychky 'tomatoes' (Paradiespfel, hung. paradicsom); tanir 'a plate' (Teller, hung. tányer); fanki 'dumplings' (Pfannkuchen, hung. fánk) etc.

Some German borrowings penetrated into Ukrainian dialects of Transcarpathia through Czech and Slovak languages: shvablik 'a safety match' (Schwefelhölzer, slov. švablik); dylya 'the floor' (Diele, slov. dyla); knedlyky 'dumplings' (Knödel, cz. knedlik(y)) etc.

German lexical borrowings went through three level process of adaptation in a foreign language environment: 1) phonetic, 2) morphological and 3) semantic.

What concerns the process of borrowing words from German dialects into Ukrainian we should mention that it has stopped and there is no influence of the German language on the Ukrainian dialects under study. Lots of loan words used by the people of different age groups were either archaized or substituted by Ukrainian (or sometimes Russian) ones: biglyaz → an iron, antsug → a suit, blovdary → an oven, shlayer → a veil, kufer → a suitcase, shpayz → a storeroom, shtrimlfi → socks. It should be noted that mostly people who belong to older generation use German loan words.

The investigation of German borrowings in the interethnic area of the Transcarpathian region is still the object of special interest for scholars. The lexemes borrowed due to interlingual contacts undergo a process of assimilation, having adapted to the language-recipient and thus becoming an integral part of a new language system.

We see the prospects of further research in the detailed study of the temporal stratification of German borrowings in Ukrainian dialects of the Transcarpathian region and their usage by people of different age groups.

Keywords: interlingual contacts, German borrowings, Transcarpathian region, Ukrainian dialects, phonetic, morphological and semantic adaptation

УДК 81.161.373